

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾
Systemy bezpieczeństwa pasażerów dla producentów samochodów japońskich
(Sprawa AT.39881)
(2018/C 135/04)

W dniu 4 kwietnia 2016 r. Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽³⁾ przeciwko przedsiębiorstwom Tokai Rika ⁽⁴⁾, Takata ⁽⁵⁾, Autoliv ⁽⁶⁾, Toyoda Gosei ⁽⁷⁾ i Marutaka ⁽⁸⁾ (zwanym dalej „Stronami”).

Po przeprowadzeniu rozmów ugodowych ⁽⁹⁾ i przedłożeniu propozycji ugodowych ⁽¹⁰⁾ zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w dniu 26 września 2017 r. Według pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń Strony uczestniczyły w jednym lub kilku z czterech pojedynczych i ciągłych naruszeń art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do sprzedaży niektórych elementów systemów bezpieczeństwa pasażerów do samochodów osobowych producentom samochodów japońskich.

W swoich odpowiedziach na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Strony potwierdziły, zgodnie z art. 10a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń odzwierciedla treść przedłożonych przez nie propozycji ugodowych.

W swoim projekcie decyzji Komisja stwierdza, że Strony naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG, uczestnicząc w jednym lub kilku z czterech pojedynczych i ciągłych naruszeń polegających na koordynacji cen i dzieleniu się rynkiem w odniesieniu do sprzedaży niektórych elementów systemów bezpieczeństwa pasażerów (tj. pasów bezpieczeństwa, poduszek powietrznych i kół kierownicy) do samochodów osobowych w okresie od lipca 2004 r. do lipca 2010 r. kilku producentom samochodów japońskich prowadzącym działalność na terenie EOG.

Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadalem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których Strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk. Stwierdzam, że tak istotnie jest.

W związku z powyższym i biorąc pod uwagę fakt, iż Strony nie skierowały do mnie żadnych wniosków ani skarg ⁽¹¹⁾, stwierdzam, że zapewniono możliwość skutecznego wykonania praw procesowych wszystkich uczestników postępowania.

Bruksela, dnia 21 listopada 2017 r.

Joos STRAGIER

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

⁽⁴⁾ Tokai Rika Co., Ltd.

⁽⁵⁾ Takata Corporation.

⁽⁶⁾ Autoliv Inc. i Autoliv Japan Ltd.

⁽⁷⁾ Toyoda Gosei Co., Ltd.

⁽⁸⁾ Marutaka Co., Ltd.

⁽⁹⁾ Rozmowy ugodowe odbyły się między lipcem 2016 r. a majem 2017 r.

⁽¹⁰⁾ Wnioski ugodowe Stron zostały przedstawione [...].

⁽¹¹⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 2 decyzji 2011/695/UE strony postępowań w sprawach kartelowych, które angażują się w rozmowy ugodowe na podstawie art. 10a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, mogą na każdym etapie procedury ugodowej zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, aby zapewnić sobie możliwość skutecznego wykonywania swoich praw procesowych. Zob. również pkt 18 obwieszczenia Komisji 2008/C 167/01 w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. C 167 z 2.7.2008, s. 1).